

URZĄD PATENTOWY

A44b 19/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 18885.

Kl. 3 c, 3/10.
44a, 61/20Otto Fielitz
(Berlin, Niemcy).**Zapięcie suwakowe.**

Zgłoszono 13 maja 1932 r.

Udzielono 31 sierpnia 1933 r.

Pierwszeństwo: 15 maja 1931 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy zapięcia suwakowego, przymocowanego rozłącznie do listewek odzieży i bielizny wszelkiego rodzaju. Zapięcie według wynalazku wyróżnia się tem, że na odpowiednim sznurze jest osadzony szereg pałaków, wykonanych obustronnie w postaci zacisków, zaopatrzonych w uszka, w ten sposób, że pałaki te tworzą elastyczną taśmę zaciskową. Jeden z powstałych bocznych żłobków zaciskowych jest umocowany na rąbku listwy tkaniny, wykonanej nakształt sznura; rąbek drugiej listwy tkaniny jest wprowadzony do drugiego żłobka zaciskowego zapomocą rurki prowadniczej, zaopatrzonej w szczelinę i łączącej dwie płytki tak, że otrzymuje się suwak, poruszający się

w tymże żłobku. Podczas zamykania rąbek zostaje wprowadzony do żłobka zaciskowego, a podczas otwierania zostaje wyciągnięty. W myśl wynalazku pałaki, ułożone szeregowo, wykonane są w ten sposób, że na ich końcach pozostaje zaciskowy żłobek prowadniczy, w który zachodzi okrągły sznur rąbka tkaniny. Poza tem uszka znajdujące się na jednej stronie pałaka mogą być zaopatrzone w noski, haczyki lub podobne narządy umocowujące, przymocowane do czworobocznego rąbka jednej z listw tkaniny, przyczem rąbek drugiej listwy jest wykonany w postaci okrągłego sznura. Jak wyżej wspomniano, elastyczna taśma zaciskowa według wynalazku może być wykonana z ułożonych

szeregowo pałaków drucianych lub blaszanych albo też z tkaniny lub plecionki drucianej.

Na rysunku jest przedstawiony przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok zamknięcia z przodu, fig. 2 — przekrój po linii $A - B$ na fig. 1, fig. 3 — widok z boku, fig. 4 — widok z przodu suwaka, fig. 5 — przekrój suwaka po linii $C - D$ na fig. 4, fig. 6 — widok z góry, fig. 7 — powiększony przekrój według fig. 2 ($A - B$), przyczem rąbek listwy tkaniny jest graniasty, a fig. 8 — odmianę wykonania pałaka.

W myśl wynalazku na sznurze b względnie b' są osadzone pałaki a wykonane w postaci zacisków i zaopatrzone w uszka a' i a'' tak, że tworzą elastyczną taśmę zaciskową. Zesunięcie się pałaków ze sznurów zostaje udaremnione przez zastosowanie zacisków metalowych lub związanie. Jedna strona powstałych bocznych żłobków zaciskowych a^4 jest umieszczona na rąbku i jednej z listw i^1 , zaś do drugiego żłobka zaciskowego a^5 jest doprowadzany rąbek h drugiej listwy h' tkaniny. Rąbek h prowadzony jest przez rurkę e właściwego suwaka, łączącą dwie płytki c i d i zaopatrzoną w szczelinę e' . Suwak zaopatrzony jest w kabłąk f, g . Jak wynika z figury 2, rąbek listwy tkaniny jest wykonany zwykle w postaci okrągłego sznura tak, że taśmę zaciskową można uwolnić przy użyciu siły. W myśl fig. 7 uszko a'' z jednej strony pałaka jest zaopatrzone w nosek lub haczykowany koniec a^3 z drutu, zachodzący w czworoboczny rąbek i listwy i' , wskutek czego uszko zostaje umocowane, podczas gdy druga strona posiada rąbek okrągły h . Elastyczna taśma zaciskowa może być wykonana z ułożonych w szereg pałaków drucianych lub blaszanych, albo z jednolitej tkaniny lub plecionki drucianej.

W przypadku wykonania taśmy zaciskowej z ułożonych szeregowo pałaków, dobrze jest umieścić między pałakami o-

krągłą płytkę; jednak jest to niepotrzebne, jeżeli zastosowana jest taśma zaciskowa z jednolitej tkaniny lub plecionki drucianej.

Sposób użycia tego zapięcia jest następujący.

Płytkę d suwaka, w którego rurce przewodniczej e jest prowadzony sznurowy rąbek h listwy h' tkaniny, wsuwa się do wolnej przestrzeni przewodniczej a^5 , wskutek czego końce pałaków (uszka) a'' zostają rozchylone tak, że rurka przewodnicza ma wolne przejście. Zewnętrzna płytka c ułatwia lekkie prowadzenie tak, iż przy zamykaniu rąbek h jest wprowadzany do żłobka zaciskowego, a w razie otwierania jest on z niego wysuwany.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapięcie suwakowe, znamienne tem, że na odpowiednim sznurze są osadzone szeregowo pałaki (a), wykonane obustronnie w postaci zacisków i zaopatrzone w uszka (a' , a'') tak, że tworzą elastyczną taśmę zaciskową, której jeden z powstałych bocznych żłobków zaciskowych (a^4) jest umieszczony na rąbku (i) jednej listwy (i') tkaniny, podczas gdy do drugiego żłobka zaciskowego (a^5) wprowadza się rąbek (h) drugiej listwy (h') zapomocą rurki przewodniczej (e) suwaka, przesuwanego się w tymże żłobku, zaopatrzonej w szczelinę i łączącej dwie płytki (c, d), przyczem rąbek (h) podczas zamykania zostaje wprowadzony do żłobka zaciskowego, zaś podczas otwierania zostaje on ze żłobka wyprowadzony.

2. Zapięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że ułożone szeregowo pałaki (a) są wykonane w ten sposób, iż na ich końcach pozostaje żłobek przewodniczy (a^4 , a^5) podobny do zacisku, w którym jest rozłącznie umocowany okrągły rąbek sznurowy listwy tkaniny.

3. Zapięcie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że po jednej stronie pałaków

(a) uszka (a^2) są zaopatrzone w noski lub podobne narządy (a^3), które wystają w żłobku zaciskowym lub prowadniczym i są umocowane na czworobocznym rąbku (i) jednej z listewek tkaniny.

4. Zapięcie według zastrz. 1 — 3, znamiennie tem, że elastyczna taśma zaciskowa

jest wykonana z tkaniny lub plecionki z dowolnego materiału.

Otto Fielitz.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

